

ต่อสู้กับความไม่รู้จริง

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สามเณร คือ เทือกเถาเหล่ากอของสมณะ เป็นผู้ที่จะต้องรับภารกิจอันยิ่งใหญ่ต่อไปในอนาคต เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนา ต่อไปจะต้องต่อสู้กันอย่างหนักขึ้นไปเรื่อย ๆ ต่อสู้กับกิเลสในตัวเอง ต่อสู้กับความไม่รู้จริงที่มีอยู่ในใจของมวลมนุษยชาติ เพราะเรื่องเศรษฐกิจจะมาแรง แต่ว่าจิตใจ เขาจะไม่ให้ความสำคัญ คือ จะเอาแต่เก่งอย่างเดียว แต่ไม่เอาดี เอารวยอย่างเดียว แต่ว่าไม่เอาบุญ

แต่ก่อนที่จะไปรับภารกิจอันยิ่งใหญ่ นั้น สามเณรจะต้องรู้จักตัวของเราเองก่อน ปลูกจิตสำนึกของเรา ทำความรู้จักตัวเองให้ดีกว่า เราไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส เราเป็นเทือกเถาเหล่ากอของสมณะ ไม่ใช่เทือกเถาเหล่ากอของคฤหัสถ์ บวชแล้วต้องเรียนวิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่าไปเรียนวิชาของคฤหัสถ์ของฆราวาสเขา ผิดวัตถุประสงค์ของการมาบวช เป็นการบวชด้วยความเป็นหนี้

หาคำตอบจากสามเณร

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ญาติโยมถวายอาหารด้วยศรัทธา อยากจะได้บุญจากสามเณร อาหารว่าจะหามาได้ เหนื่อยยากลำบากในการทำมาหากิน และยังต้องตื่นแต่เช้ามาหุงข้าว เอาข้าวปากหม้ออาหารดี ๆ ถวายเณรก่อน เพื่อให้เณรได้ฉันอาหารอร่อย ๆ มีกำลังที่จะไปทำพระนิพพานให้แจ้ง หรือศึกษาพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างเดียว ไม่ใช่เพื่อจะไปเรียนทางโลก

แล้วก็เป็นจริงนั้น ญาติโยมไม่มีใครมาถามเรื่องทางโลกนะ เขารู้ดีกว่าเรา แต่เขาอยากจะรู้ในสิ่งที่เขาไม่รู้ คือ ความรู้ที่เป็นความจริงของชีวิต เป็นความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่สามเณรได้เรียนนั่นแหละ คือ เรื่องบุญเรื่องบาป นรกสวรรค์ กฎแห่งกรรมมีจริงไหม ตายแล้วไปไหน ทำอย่างไรจะดำเนินชีวิตให้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาด หรือปู้ยาตายายตายแล้วไปไหน ผู้ที่เป็นที่รักตายแล้วไปไหน เขาก็จะต้องมาหาคำตอบจากสามเณร

ก้นกระทะ

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สามเณรกำลังอยู่ในวัยที่สดชื่น โรคภัยไข้เจ็บน้อย กำลังแข็งแรง เหนื่อยไม่จริง คือ เหนื่อยชั่วคราว พอนั่งพักก็หาย อยู่ในวัยที่เหมาะสมในการศึกษาธรรมปฏิบัติ ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมะก็นั่งจริง ๆ นั่งให้กันเป็นก้นกระทะไปเลย

เคยเห็นก้นกระทะไหม ก้นมันอยู่ติดกับโพนะ ในเตานะร้อนฉ่ำ มันไม่หนีหรอก มีแต่คนจับมันยกหนี นั่งธรรมะต้องนั่งให้ทน ๆ เหมือนก้นกระทะนะลูกเณร ต้องอย่างนี้